

12 de desembre, 1990

Srt. D. Salvador Giner
Instituto de Estudios Sociales
Madrid. Fax 521.8103

Estimat Salvador:

El vei m'ha avisat que tenia una *carta* a la bústia ("Mr. Mora: you have a letter in the mailbox; is your fax out of order?"). M'he avergonyit de debó. No m'he atrevit a lliurar res al carter i t'envio, d'amagat, aquest fax. Espero que el rebí's quan passis per Madrid. Si no tinc notícies teves via fax dins de cinc o sis dies, no tindrè cap més remei que afrontar de nou la sornageria del meu vei.

El que em dius respecte al tandem Orquín-Espasa m'alegra els ocellets (versió aproximada de la frase de l'Ortega y Gasset al Parlament constituent dirigit-se a Lluís Companys: "lo que ha dicho el senyor Companys me alegra las pajarillas"). Prego a tots els deus dels qui parlava Georges Dumézil (una vuitantena) per a que aquests bons propòsits es realitzin. Convindria que telefonessis a Mercedes Casanovas, muller del teu ex-alumne Enrique Lynch (teléfono d'oficina: 212.4791) perquè, acompanyat d'ella, vaig parlar al Cap d'Edicions de la Universitat de Barcelona, que *també s'interessava per la publicació de les meves obres soi-disant completes* (dic *soi-disant* perquè sempre seran menys completes que les de Julián Marias --i no diem Camilo J. Cela, que s'autoanomena en els seus articles, endevina!: "el del Premio!". Per a facilitar les coses, he fet un nou programa de caràcter modular; segons aquest posmoderníssim programa, no faig massa cas de l'ordre cronològic, i "organitzo" les meves obres en tres seccions (o "mòduls"): articles i assaigs; filosofia; narrativa). En tot cas, convindria que entre els uns i els altres *no*

quedin inèdites! Ja m'en donaras més notícies. Gràcies!

En una llarga conversació telefònica, Esperanza Guisan em va comunicar que havia estat força emplotada durant els darrers tres anys (perdó: mesos). Cataractes i altres inconvenients. L'he de veure el més de maig vinent quan aniré a fer propaganda pro-filosofia integracionista a Santiago de Compostela, però espero que abans el projectat *Festschrift* faci via, com els coloms de Paul Valéry, segons la traducció de Xavier Benguerel: "Aquests terrats on els coloms fan via".

Crec que et vaig dir que tornaré a Barvelona la setmana del 26 de gener al 3 de febrer vinents per a promoure i remoure la meua novel·la *La señorita Goldie* (pobreta!). Espero que ens podrem veure; durant aquests dies no vagi's ni a Cambòdia ni a Kuwait.

M'alegra de saber que la teva entrevista amb Isaiah Berlin va anar com una seda. Ja la llegirem; no te'n oblidi's.

Sí, vaig sopar amb la Victòria, acompanyada de Sir Paco Rico. Em vaig portar amb la tota la humilitat desitjada.

Fins ben aviat. Gràcies de nou! Records a la Monserrat i als teus fills (del Ricard Giner i Sariola vaig rebre una carta molt amable i molt ben escrita: és tot un *gentleman*).

Fins aviat!